

Repertoriumnummer 2019/
Datum van uitspraak 11 oktober 2019
Rolnummer Familiédossiernummer:
Pro Deo: Datum toekenning: Nummer Fiche: Duur pro deo:

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

VON-DIV

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

35ste KAMER FAMILIERECHTBANK

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Bevoegdheid
Schoolkeuze
Uitnodiging kindonderhoud op 16/10/2019
In voortzetting naar 18/10/2019 – 08u45 – 20 min.
Kennisgeving vonnis aan O.M.

De 35ste kamer van de familierechtbank van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel wijst het volgende vonnis in de zaak van:

Mevrouw K. B., RRN:[...], wonende te 1020 BRUSSEL, [adres],

eisende partij op hoofdvordering
verwerende partij op tegenvordering

hierna verder genaamd ‘moeder’

in persoon en bijgestaan door Meester [...] loco Meester [...], advocaat te [adres]

Tegen

De heer A. S., RRN:[...], wonende te 1742 TERNAT[adres],

verwerende partij op hoofdvordering
eisende partij op tegenvordering

hierna verder genaamd ‘vader’

in persoon en bijgestaan door Meester [...], advocaat te [adres].

A. RECHTSPLEGING

De rechtbank nam kennis van:

- de dagvaarding uitgebracht door moeder en betekend op 15 juni 2018;
- de beschikking o.g.v. artikel 747, §1 Ger.W. van 13 september 2019;
- de conclusie van moeder elektronisch neergelegd op 18 september 2019;
- de conclusie van vader neergelegd ter griffie op 24 september 2019;
- de stukkenbundel van moeder;
- de stukkenbundel van vader;
- het mondeling advies van het openbaar ministerie, in de persoon van mevrouw [...], parketjuriste bij het parket van de procureur des Konings te Halle-Vilvoorde, op de zitting in raadkamer van 25 september 2019.

De rechtbank heeft de pleidooien van de raadslieden, evenals de uitleg van partijen en hun repliek op het advies van de procureur des Konings gehoord tijdens de zitting in raadkamer van 25 september 2019, waarna de zaak in voortzetting werd gesteld naar de zitting van 4 oktober 2019, de debatten werden gesloten en in toepassing van artikel 769 Ger.W. de zaak in beraad werd genomen.

Overeenkomstig artikel 748bis Ger. W. houdt de rechtbank enkel rekening met de laatst genomen (synthese)conclusies van de partijen.

B. FEITEN EN PROCEDURELE VOORGAANDEN

Partijen zijn gehuwd op 18 augustus 2005 in [stad](Marokko).

Beide partijen hebben de Belgische nationaliteit.

Ze hebben samen drie kinderen:

- A., geboren op [dd/mm/jjjj] (thans 12 jaar oud);
- S., geboren op [dd/mm/jjjj] (thans 11 jaar oud);
- K., geboren op [dd/mm/jjjj] (thans 7 jaar oud).

Op 15 juni 2018 ging moeder over tot dagvaarding in echtscheiding en voorlopige maatregelen voor deze rechtbank. Eerder, met name op 22 januari 2018, leidde vader een echtscheidingsprocedure in bij de rechtbank van eerste aanleg te Tanger.

De zaak werd hier ingeleid op de 251ste kamer op 26 juni 2018 en partijen legden alsdan een minnelijke conclusiekalender neer met vaststelling van de zaak op 11 december 2018. De voorlopige maatregelen werden doorverwezen naar de zitting van de 250ste kamer van 3 juli 2018, alwaar eveneens een minnelijke conclusiekalender werd bepaald met vaststelling op de zitting van de 38ste kamer van 27 november 2018. Op deze zitting werd, gelet op de woonplaats van de kinderen, de zaak doorverwezen naar de 35ste kamer (kamer Halle-Vilvoorde) en werd een minnelijke conclusiekalender bepaald voor de zitting van 25 januari 2019. Vervolgens werd de zaak meermaals uitgesteld. Ter zitting is verder gebleken dat de echtscheidingsvordering voor de toenmalige 251ste kamer inmiddels naar de rol werd verzonden.

In het schriftelijk advies van het openbaar ministerie van 10 september 2019 wordt verwezen naar een eenzijdig verzoekschrift van moeder tot erkenning van een buitenlandse echtscheidingsbeslissing, neergelegd bij deze rechtbank op 23 mei 2019 waardoor het openbaar ministerie zich de vraag stelt of deze rechtbank in deze zaak wel internationaal bevoegd is nu voordien een procedure werd opgestart in Marokko.

Op de zitting van 13 september 2019 blijkt dat er tussen partijen ondertussen een discussie is gerezen omtrent de schoolkeuze van de kinderen. De zaak werd ter beoordeling van de internationale bevoegdheid met betrekking tot de schoolkeuze van de kinderen gepleit op de zitting van 25 september 2019. De zaak werd in toepassing van artikel 769 Ger.W. in voortzetting gesteld op de zitting van 4 oktober 2019 voor neerlegging door moeder van een beëdigde vertaling naar het Nederlands van het arrest van het hof van beroep te Tanger van 8 juli 2019.

Op de zitting van 4 oktober 2019 wordt door moeder een vertaling neergelegd. Nadien verschijnt de raadsman van vader nog ter zitting en legt nog een stuk neer (uittreksel uit CICADE 2015).

C. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN EN HET VERWEER

Moeder vraagt dat de rechtbank zich bevoegd verklaart om kennis te nemen van deze zaak en zij vraagt de inschrijving van de kinderen in de Broederschool te bevestigen.

Vader vraagt de vorderingen die voortspruiten uit het huwelijk onontvankelijk te verklaren aangezien partijen nooit wettelijk getrouwd zijn. De familierechtbank is wel bevoegd om kennis te nemen van de vorderingen voor de minderjarige kinderen en derhalve ook de schoolkeuze. Hij vraagt de kinderen verder school te laten lopen in Wambeek.

D. DE BEVOEGDHEID VAN DEZE RECHTBANK

1.

Partijen hebben samengewoond te 1742 Ternat, [adres]. Uit het rijksregister blijkt dat moeder sedert 24 juni 2014 tot op heden gedomicilieerd is te 1020 Brussel, [adres]. Vader woont thans te 1760 Roosdaal,[adres]. De kinderen waren steeds gedomicilieerd bij vader.

Er bestaat discussie tussen partijen over de regeling die zij sedert hun relatiebreuk voor de kinderen hebben toegepast. Volgens vader was moeder bezig met haar carrière en vaak uithuizig, waardoor zij zich op huidig adres domicilieerde teneinde volledige vrijheid te genieten. Zij kwam volgens vader geregeld naar huis om de kinderen te zien, maar hijzelf bleef steeds voorzien in de dagelijkse zorg voor de kinderen.

Volgens moeder is zij in 2014 weggegaan omwille van het agressief gedrag van vader, maar duurde hun relatie wel nog tot 3 december 2017. In conclusies van moeder (neergelegd op 16 oktober 2018) stelt zij dat de kinderen al sedert begin 2018 één week op twee bij haar verblijven en de kinderen door haar naar school worden gebracht. Volgens vader is dit slechts van begin 2019 het geval.

Wat er ook van zij, de week-weekregeling staat thans ter discussie en beide verklaren ter zitting dat zij het hoofdverblijf van de kinderen zullen vragen.

De drie kinderen gingen de voorbije twee jaar naar school in de Kiem te Wambeek. A. zit sedert september 2019 in het eerste middelbaar in de Don Bosco school te Groot-Bijgaarden. Hierover bestaat geen discussie. Er bestaat wel discussie omtrent de schoolkeuze voor S. (thans zesde leerjaar) en K. (thans tweede leerjaar). Vader vraagt het behoud van de vorige school te Wambeek. Moeder vraagt de inschrijving van beide dochters in de Broederschool te Groot-Bijgaarden. K. gaat op dit moment reeds naar de Broederschool en S. staat er op een wachtlijst waardoor zij momenteel naar De Kriebel te Dilbeek gaat. Volgens moeder bevestigde de directie dat er ook voor S. nog plaats is in de Broederschool. Ter zitting verklaart vader dat hij vanaf november naar Geraardsbergen zal verhuizen en zegt moeder op zoek te zijn naar een nieuwe woning in het Brusselsse.

2.

Op 22 januari 2018, voorafgaand aan deze procedure, stelde vader een echtscheidingsprocedure in lastens moeder bij de rechtbank te Tanger (Marokko). In het vonnis van deze rechtbank van 8 januari 2019 wordt vermeld dat het verzoek is ingediend overeenkomstig de wettelijk vereiste voorwaarden en ontvankelijk is. Moeder heeft dan blijkbaar bij conclusies financiële vorderingen gesteld voor haarzelf en de kinderen. Er staat verder in het vonnis dat overeenkomstig het Marokkaans familierecht de rechtbank bij echtscheiding de rechten van de kinderen bepaalt en dat bij ontbinding van het huwelijk het 'hoederecht' over de kinderen tot hun meerderjarigheid wordt toegekend aan moeder. De rechtbank sprak de echtscheiding uit, kende het 'hoederecht' voor de drie kinderen toe aan moeder en voorzag in een financiële regeling. Aan vader werd een bezoekrecht toegekend elke zondag van 9u tot 18u en op de tweede dag van elke religieuze feestdag van 9u tot 18u.

Moeder tekende tegen voormeld vonnis hoger beroep aan bij het hof van beroep te Tanger op 1 februari 2019 en dit wat de financiële bepalingen betreft. Vader stelde incidenteel beroep in, stellende dat de kinderen met hem leven en hij derhalve niet gehouden kan zijn tot betaling van een onderhoudsbijdrage voor de kinderen. Hij vroeg verder hem de 'hoede' over de kinderen toe te kennen.

Moeder stelt dat zij omwille van de procedure in België middels verklaring van 16 mei 2019 in Marokko afstand deed van haar rechten in verband met de onderhoudsverplichtingen.

Bij arrest van 8 juli 2019 oordeelde het hof van beroep te Tanger als volgt:

“Wat de grond betreft:

Doet het aangevallen vonnis teniet wat de beslissing betreft die het onderhoudsgeld, de huisvestingskosten en vergoeding voor de hoede van de kinderen, A., S. en K. toekent.

Rechtsprekende opnieuw:

Neemt akte van de verzaking van Appellante van bewuste rechten.

*Bevestigt het aangevallen vonnis in zijn beschikkend gedeelte voor het overige, maar verhoogt het bedrag van de vergoeding van de geleden schade tot 80.000 Dirhams;
Verwerpt het door Appellante als schadevergoeding geëiste bedrag; (...);”*

3.

Voor de bevoegdheid van deze rechtbank wordt door partijen verwezen naar de artikelen 629bis, §2 Ger.W. en 6 en 73, lid 2 WIPR. Volgens beide partijen is de procedure in Marokko afgerond zodat er geen sprake is van ‘aanhangigheid’ en de Belgische rechter thans bevoegd is om uitspraak te doen over de schoolkeuze.

4.

De zaak werd enkel in beraad genomen om te oordelen over de schoolkeuze van de twee dochters.

Het staat niet ter discussie dat de kinderen op het ogenblik van de gedinginleidende dagvaarding hun gewone verblijfplaats in België hadden. Derhalve is wat de schoolkeuze van de kinderen betreft de Verordening nr. 2201/2003 van 27 november 2003 van de Raad betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid (verder Brussel IIbis-Verordening) van toepassing (zie artikelen 1 en 61).

De rechtbank dient ambtshalve zijn internationale bevoegdheid te toetsen (zie artikel 17 Brussel IIbis-Verordening).

Op grond van artikel 8.1 van de Brussel IIbis-Verordening zijn de rechters van de lidstaat op het grondgebied waarvan het minderjarige kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip dat de zaak bij het gerecht aanhangig wordt gemaakt, internationaal bevoegd.

De Belgische rechtbank is derhalve bevoegd.

De rechtbank is verder niet op de hoogte van het bestaan van een familiedossier op een andere rechtbank (cf. artikel 629bis, §1 Ger.W.). De kinderen hebben hun woon- of gewone verblijfplaats te Roosdaal, zijnde in het gerechtelijk arrondissement Brussel (cf. artikel 629bis, §2, eerste lid Ger.W.).

Deze rechtbank is derhalve territoriaal bevoegd.

5.

Ten overvloede kan gewezen worden op artikel 13 van het Verdrag van 's Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter

bescherming van kinderen (hierna verder Kinderbeschermingsverdrag) volgens hetwelk de tweede gevatte rechter (in casu België) de vordering moet aanhouden wanneer een rechter van een andere verdragsstaat (in casu Marokko) die bevoegd is onder het verdrag, eerst gevat is. Hierna (onder punt G.) wordt geoordeeld dat het Marokkaans gerecht in casu evenwel niet bevoegd was inzake ouderlijke verantwoordelijkheid zodat er -zelfs al is er sprake van 'aanhangigheid'- voor deze rechtbank geen grond bestaat om de zaak aan te houden.

E. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERINGEN

De ontvankelijkheid van de vorderingen van moeder die voortspruiten uit het huwelijk zijn volgens vader onontvankelijk omdat zij nooit wettelijk getrouwd zijn.

De vorderingen waarvan vader de onontvankelijkheid inroept, staan thans niet ter beoordeling zodat hierop niet wordt ingegaan.

De rechtbank stelt voor het overige geen ambtshalve op te werpen middelen van onontvankelijkheid vast.

F. WERING STUKKEN

Het staat niet ter discussie dat de stukken van moeder pas werden meegedeeld aan vader op 24 september 2019, in strijd met de beschikking in toepassing van artikel 747, §1 Ger.W. van 13 september 2019.

De wering van de stukken 5 en 6, zoals door vader gevraagd, is derhalve gegrond.

Anderzijds legde vader op de zitting van 4 oktober 2019 een stuk neer terwijl de zaak in voortzetting werd gesteld in toepassing van artikel 769 Ger.W. voor neerlegging van een stuk door moeder. De rechtbank heeft niet kunnen nagaan of tegen deze neerlegging langs de zijde van moeder al dan niet bezwaar bestond, zodat dit stuk ambtshalve uit de debatten wordt geweerd.

G. ERKENNING MAROKKAANSE BESLISSINGEN – SCHOOLKEUZE SOFIA EN KENZA

1.

Moeder besluit dat 'het hoederecht' voor de drie kinderen door het arrest van het hof van beroep te Tanger van 8 juli 2019 nog steeds aan haar is toegekend zodat zijzelf kon beslissen over de school van de kinderen.

De vraag die zich dus stelt betreft het feit of de Marokkaanse beslissingen al dan niet in België kunnen worden erkend.

Artikel 23 van het Kinderbeschermingsverdrag bepaalt dat de door de autoriteiten van een Verdragsluitende Staat genomen maatregelen van rechtswege worden erkend in alle andere Verdragsluitende Staten. Op grond van artikel 23.2.a. kan erkenning evenwel worden geweigerd indien de maatregel is genomen door een autoriteit wiens bevoegdheid niet was gebaseerd op een van de in hoofdstuk II bedoelde gronden.

De bevoegdheidsgrond waarop de rechtbank en het hof te Tanger zich gebaseerd hebben bij het nemen van hun beslissing, werd er niet in vermeld.

In casu zijn de artikelen 5 en 10 van het Kinderbeschermingsverdrag relevant.

Artikel 5 verwijst voor de bevoegdheid naar de gewone verblijfplaats van het kind. Dit was in casu België en vormt derhalve geen bevoegdheidsgrond voor het Marokkaanse gerecht.

Anderzijds voorziet artikel 10 dat, onverminderd de artikelen 5 tot en met 9, de autoriteiten van een Verdragsluitende Staat, in de uitoefening van hun bevoegdheid om te beslissen over een verzoek tot echtscheiding van de ouders van een kind dat zijn gewone verblijfplaats heeft in een andere Verdragsluitende Staat (zoals in casu het geval is) maatregelen kunnen nemen ter bescherming van de persoon of het vermogen van het kind indien het recht van hun Staat daarin voorziet en indien onder meer op het tijdstip van de aanvang van de procedure een van de ouders zijn of haar gewone verblijfplaats heeft in die Staat en een van hen de ouderlijke verantwoordelijkheid over het kind heeft.

In de Marokkaanse beslissingen werd voor beide partijen een adres vermeld te Tanger.

Uit het rijksregister blijkt evenwel dat beide ouders bij aanvang van de procedure aldaar (op 22 januari 2018) zijn ingeschreven in België en nooit werden afgeschreven naar het buitenland. Bovendien leidde moeder huidige procedure reeds enkele maanden later in (op 15 juni 2018) en is in de gedinginleidende dagvaarding geen sprake van een eerder gewoon verblijf van de ouders in Marokko.

In conclusies van moeder (neergelegd op 16 oktober 2018) stelt zij ten slotte zelf dat de kinderen al sedert begin 2018 één week op twee bij haar verblijven en de kinderen door haar naar school worden gebracht. Vader op zijn beurt stelt dat hij van bij de relatiebreuk steeds de zorg heeft opgenomen voor de kinderen.

De gewone verblijfplaats van beide ouders op het tijdstip van de aanvang van de procedure in Tanger was derhalve in België zodat artikel 10 geen toepassing vindt. Derhalve kunnen de

Marokkaanse beslissingen van 8 januari 2019 en 8 juli 2019 omtrent de ouderlijke verantwoordelijkheid niet worden erkend.

2.

Op 3 oktober 2019 ontving de rechtbank een brief, ondertekend door de drie kinderen van partijen, waarin zij vragen om door de familierechter te worden gehoord.

Indien het verzoek om gehoord te worden uitgaat van de minderjarigen zelf, dan moet de familierechter ingaan op dit verzoek (zie artikel 1004/1 Ger.W.).

Alvorens verder recht te doen over de schoolkeuze, zullen de drie kinderen gehoord worden zoals hierna bepaald.

De zaak wordt opnieuw vastgesteld op de zitting van 18 oktober 2019 en dit enkel voor de repliek van partijen op het verslag van het onderhoud met de kinderen.

H. BESLISSING VAN DE RECHTBANK

De familierechtbank spreekt dit vonnis uit in eerste aanleg en op tegenspraak.

De artikelen 3, 30 en 36 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden toegepast.

De rechtbank is internationaal bevoegd;

De vordering omtrent de schoolkeuze is ontvankelijk;

De stukken 5 en 6 uit de bundel van moeder worden uit de debatten geweerd;

Het stuk dat door vader is neergelegd ter zitting van 4 oktober 2019 wordt ambtshalve uit de debatten geweerd;

Alvorens verder recht te doen over de schoolkeuze zullen de kinderen van partijen door de familierechter worden gehoord op **16 OKTOBER 2019** als volgt:

- **A. om 15u;**
- **S. om 15u30;**
- **K. om 16u;**

De zaak wordt opnieuw vastgesteld op **de zitting van de 35^e KAMER van 18 OKTOBER 2019** om 8u45 (20 min.) voor repliek van partijen op het verslag van het onderhoud met de kinderen;

De griffie wordt verzocht om het vonnis ter kennis te brengen van het openbaar ministerie;

De procedurekosten worden aangehouden;

Dit vonnis werd uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 35ste kamer van de familierechtbank in de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg van Brussel van **11 oktober 2019**, waar aanwezig waren en zitting hadden:

- , familierechter;
- , griffier.

Griffier

Familierechter